Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 140 (1640) ♦ Середа, 30 липня 1997 року ♦ Ціна договірна

Президент кілька разів порушив Конституцію

Зміни до Конституції уточнюють Основний Закон держави, а тому назвати їх конституційним переворотом можна лише внаслідок тяжкого літа, — таку думку висловив народний депутат України Олександр Єльяшкевич на прес-конференції членів Всеукраїнського об'єднання «Громада», присвяченій підсумкам першої річниці Конституції.

Олександр Єльяшкевич переконаний, що про конституційний переворот можна було говорити тоді, коли більшість Верховної Ради підписала з Президентом Конституційний договір, коли у перехідних положеннях нового Основного Закону всупереч правовим нормам продовжила на півроку повноваження Леоніда Кучми. Водночас народний депутат висловив думку, що робота Конституційного суду залишає бажати кращого. Окрім того, Олександр Єльяшкевич визначив діяльність КС як пропрезидентську.

(Закінчення на 2-й стор.).

Крок на шляху співробітництва

Учора відбулася зустріч першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка з прем'єр-міністром Королівства Бельгії Жаном-Люком Дегане.

Олександр Ткаченко зазначив, що цей «візит глави бельгійського уряду стане поштовхом для подальшого розвитку співробітництва між країнами у політичній та економічній сферах». Він підкреслив, що фундамент міжпарламентських зв'язків було закладено ще під час візиту Голови Верховної Ради Олександра Мороза до Бельгії у 1994 році. Нині існуючі міжпарламентські й міжурядові зв'язки спрямовані насамперед на розвиток економічних взаємовідносин, які потребують поліпшення, бо товарообіг між країнами невеликий — 100 млн дол. США. «Ми повинні шукати спільні точки для співпраці на взаємовигідних напрямах».

Жан-Люк Дегане повідомив, що парламент Бельгії ратифікував низку україно-бельгійських угод та зазначив, що Бельгія готова «широко відчинити двері для розвитку всебічного співробітництва».

Мій дім — моя фортеця

Це переконання англійців незабаром розділять близько 100 сімей військовослужбовців, що живуть у Кременчуку. Вони справлять новосілля в мікрорайоні Молодіжному. Тут здано в експлуатацію три 9-поверхові будинки. З огляду на сьогодення — подія неабияка.

Як відомо, податок на прибуток, що йде безпосередньо до держбюджету, можна зараховувати через Міністерство оборони у спеціальний фонд, з якого потім беруть кошти на спорудження житла для військовослужбовців.

(Закінчення на 5-й стор.).

Підтримують наш курс

Триває візит в Україну Федерального міністра закордонних справ Німеччини Клауса Кінкеля. Сьогодні відбудуться його зустрічі з першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком, Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком, міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком.

У Посольстві ФРН в Україні відбулася прес-конференція, на якій Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини Еберґард Гайкен повідомив, що приїзд Клауса Кінкеля підтверджує зацікавленість ФРН у незалежній, суверенній і стабільній Україні, а також висловлює підтримку зовнішньополітичному курсові України.

Голодовка як засіб впливу на владу

70 із 160 працівників «швидкої допомоги» Керчі голодують на знак протесту проти невиплати зарплати.

Як повідомила агентству «Інтерфакс-Україна» заступник голови Кримського рескому профради працівників охорони здоров'я Ольга Турчанина, голодовка сьогодні — одна із найдійовіших форм впливу на органи влади. Інші методи, до яких вдавалися медики раніше, не призвели до погашення заборгованості в зарплаті, яку не видавали з березня.

Врожай-97

Змагаються. І не за так

Премії для переможців обласного змагання за проведення жнив у стислі терміни встановила Донецька облдержадміністрація. Найкращим трьом районам обіцяно, відповідно, по 30, 40 і 50 тисяч гривень, 95 відсотків із яких буде спрямовано на заохочення безпосередньо трудівників села. 45 господарств області мають шанс одержати за ударну роботу від однієї до трьох тисяч гривень, а колективи зернозбиральних агрегатів — від 220 до 1000 гривень.

Лист на першу сторінку

І шито все те білими нитками

Мене півроку незаконно утримували під арештом, потім звільнили і взяли підписку про невиїзд. За цей час не велося слідство по моїй «справі». Сфальсифікувавши її, правоохоронні органи невідомо за що знущалися наді мною і сім'єю два роки. І досі не виконано рішення суду про поновлення мене на роботі. Куди не звертався — всі мене розуміли і обіцяли допомогти, але то були тільки слова. От я і запитую: де ж той захист прав людини, які гарантує наша Конституція? І чи понесуть відповідальність люди в мундирах перед Основним Законом України за фальсифікацію справи проти мене? Адже 29 стаття Конституції гласить: «Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність...». Я до того ж депутат районної ради.

Василь ТИМОЩУК.

Жабинці
Новоушицького району
Хмельницької області.

P.S.

- Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко відвідав Херсон з робочою поїздкою.
- У Києві розпочалося засідання наукової робочої групи під егідою НАТО на тему «Оцінка ризику радіації для ока у популяції, яка зазнала дії довкілля, забрудненого радіонуклідами».
- Підписано угоду про надання Україні Сполученими Штатами Америки пільгового кредиту в 10 млн. доларів для закупівлі американської бавовни.
- Чималі поклади газу виявлено поблизу Охтирки Сумської області.
- Роботу з картками VISA розпочинає з 1 серпня комерційний «Приватбанк».
- Зареєстровано нову всеукраїнську організацію «Єврейський фонд України».
- Почав виходити журнал «Літературна Одеса».

Бюджетний грім за лінією фронту

ДЕПУТАТСЬКИЙ корпус буде вельми здивований, довідавшись, що Президент України Леонід Кучма підписав закон «Про державний бюджет України на 1997 рік» з низкою суттєвих застережень і застосував вето до закону, що вводить його в дію.

Про це повідомив журналістам на брифінгу радник Президента з економічних питань Анатолій Гальчинський. За його словами, Леонід Кучма змушений був підписати вкрай незбалансований бюджет з чотирьох причин. Щоб зняти соціальну напруженість в суспільстві, спричинену бюджетним протистоянням законодавчої та виконавчої гілок влади. Щоб дати «зелене світло» затвердженню місцевих бюджетів. Щоб мати джерело асигнувань, спрямованих на погашення боргів у заробітній платі, і щоб реалізувати намічену програму зовнішніх запозичень.

Що ж не влаштовує Президента України у підписаному ним законі? Звісно, кричуща незбалансованість доходної і видаткової частин, що, по суті, є детонатором платіжної кризи. А крім того — вилучення 288 млн. грн. на державні капіталовкладення. До речі, 111 млн. грн. вже пішло на це за нормативами торішнього бюджету, і більшість цих коштів спрямовано в АПК. Не задовольняє Президента і той факт, що з видаткової частини бюджету вилучено кошти на утримання двох блоків ЧАЕС. А також бюджетне використання коштів, виручених від приватизації (які підуть, судячи з усього, на покриття дефіциту). Якщо ці зауваження можна розглядати як рекомендації парламентові, то вето на терміни введення закону в дію не можна розглядати інакше, як через призму конституційного права. А з огляду на те, що, згідно з Конституцією, закон має набрати чинності через 10 днів після його підписання, а фактично він чинний (крім кількох статей, пов'язаних із рентними платежами та іншими доходами) з 1 січня 1997 року, за відсутності народних депутатів президентське вето — наче грім з ясного неба. Воно може спантеличити будь-кого: від підприємця і податкового інспектора до міністра і народного депутата.

Утім, міністр фінансів Ігор Митюков зберігає олімпійський спокій. За його словами, до введення закону в дію державні податкові органи керуватимуться старою базою і старими ставками для нарахування податків.

Знову все змішалося в нашому домі.

Сергій ВЛАД.
Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Президент кілька разів порушив Конституцію

(Початок на 1-й стор.).

О.Єльяшкевич

Олександр Єльяшкевич критично поставився до доповіді Леоніда Кучми на урочистих зборах, присвячених першій річниці Конституції. Він водночас розкритикував спробу адміністрації Президента підписати меморандум про взаємодію гілок влади. Бо, вважає народний депутат, Леонід Кучма уже кілька разів порушував Конституцію. Зокрема, антиконституційними є рішення глави держави створити Національне бюро розслідувань, а також повернути Верховній Раді Закон «Про місцеві державні адміністрації», бо вето Президента було подолане двома третинами голосів тощо.

Олександр Єльяшкевич припускає, що в разі повторення таких дій з боку команди Леоніда Кучми депутатська група «Реформи» уже у вересні ініціює процедуру усунення Президента з посади.

Власне, поява у президії прес-конференції народних депутатів Юлії Тимошенко і Олександра Єльяшкевича зумовлена тим, що вони поповнили лави партії «Всеукраїнське об'єднання «Громада».

Учасники прес-конференції припускають, що події в Україні можуть розвиватися за «білоруським сценарієм». Саме тому і з'явилася ідея продовження ще на рік депутатських повноважень. І Олександр Єльяшкевич, і Юлія Тимошенко говорили про категоричну незгоду з цією ідеєю. Окрім того, вони висловилися за проведення чергових виборів до Верховної Ради на змішаній основі. Народні депутати переконані, що вибори мають відбутися у березні наступного року. Продовження повноважень Верховної Ради загрожує ідеї парламентаризму.

Ю. Тимошенко

Учасники прес-конференції зазначили, що можливе приєднання до «антитоталітарного блоку» «Громада» двох екс-прем'єрів — Євгена Марчука і Павла Лазаренка. Водночас Юлія Тимошенко переконана, що сьогодні треба говорити не про опозицію до Президента, а знайти об'єднавчу ідею, яка допоможе Україні вийти з кризи і стати потужною цивілізованою європейською державою. Саме тому «Громада» готується провести у вересні з'їзд, на якому плановано запропонувати нову програму партії, в основу якої ляжуть економічні розробки активістів «Громади».

Володимир КОРОЛЮК.

У комітетах Верховної Ради

Якщо в Києві не знайдете правди — збирайтеся до Страсбурга

Як відомо, 17 липня Верховна Рада ратифікувала Європейську Конвенцію з прав людини. Україна стала 38-ю державою серед країн — членів Ради Європи, яка ратифікувала найважливіший документ у галузі захисту громадянських і політичних прав людини. Цій події присвятила прес-конференцію заступник голови Комітету з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Ніна КАРПАЧОВА.

Принципове значення Конвенції для нас полягає в тому, що відтепер не тільки держава, неурядова організація, а й окрема фізична особа чи група осіб, вичерпавши всі національні засоби правозахисту, матимуть можливість звертатися і до Європейської комісії, і до Європейського суду з прав людини. До речі, членом Євросуду від України обрано голову Комітету з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Володимира Буткевича. Згідно з Конвенцією держава-порушниця за рішенням суду має відшкодувати людині моральні й матеріальні збитки. Зрозуміло, що рішення Євросуду обов'язкове для виконання державами, які ратифікували Конвенцію: українські суди всіх рівнів у своїй практиці мають спиратися на цей документ.

Н. Карпачова

Ніна Карпачова підкреслила, що скривджений у власній державі громадянин може не сушити собі голову пошуками грошей на європейське судочинство: і подання заяви, і судове провадження, і винесення рішення обійдуться йому безплатно, якщо, звичайно, перейнятий долею своєї справи, він не захоче бути особисто присутній на засіданні Євросуду. В іншому разі квитки до Страсбурга і назад, закордонний паспорт та інші «приємні» клопоти — проблеми самого постраждалого. Європейський суд з прав людини існує на внески держав-учасниць. Між іншим, пані Карпачова повідомила, скільки «коштує» Україні членство у Раді Європи: минулого року ми внесли 14 млн. 28 тис. 290 французьких франків, нинішнього — приблизно 13 млн. 308 тисяч.

Українським громадянам відшкодовуватимуть збитки за рішенням Європейського суду з резервного фонду Кабінету міністрів. Отже, справді в потенційних «паломників» до Страсбурга залишається не так уже й багато проблем — вчасно отримати закордонний паспорт і сумлінно сплачувати податки: резервний фонд має бути невичерпний — українська судова система не дасть йому «пересохнути».

На прес-конференції ратифікований документ кілька разів називали «вибухом для тих органів, де чиниться правове свавілля», що в авторів викликало оптимізм, але не позбавило песимізму: наші загартовані органи, здається, не бояться жодного вибуху. Навіть європейського рівня. «Юридичний» термін «ну то й що», традиційний для нашої нереформованої системи правосуддя, на практиці має далеко більшу «конвертованість», ніж Європейська Конвенція.

Упродовж двогодинної роботи журналісти поставили Ніні Карпачовій багато «незручних» запитань. Наприклад, таких, що виходять з положень статті 3 Конвенції: «Жодна людина не може перебувати у рабстві або в підневільнім стані», «жодна людина не може бути приневолена до примусової чи обов'язкової праці». А якщо сьогодні мільйони громадян України півроку, а то й більше працюють без оплати своєї праці? Хіба не є це однією з форм рабства? Чи можуть вони сподіватися на Страсбург, якщо Київ тільки безпорадно розводить руками: нема, почекайте...

У роботі прес-конференції взяли участь представники урядових і громадських правозахисних організацій, страйкуючі шахтарі «Краснодонвугілля», які порушували питання практичного втілення в життя Європейської Конвенції з прав людини.

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Іван ДМИТРЕНКО.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про інформацію Кабінету Міністрів України «Про стан справ у системі охорони здоров`я України та перспективи її розвитку»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Кабінету Міністрів України «Про стан справ у системі охорони здоров`я України та перспективи її розвитку» взяти до відома.

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України вжити невідкладних заходів до:

забезпечення реалізації прав громадян на охорону здоров`я та медичну допомогу у відповідності з вимогами статті 49 Конституції України;

визначення та затвердження в установленому законодавством порядку нормативів фінансових витрат на охорону здоров`я, гарантованого рівня та стандартів якості медико-санітарної допомоги громадянам і врахування їх при підготовці проекту Закону України про Державний бюджет України на 1998 рік;

контролю за виконанням вимог статті 49 Конституції України про неприпустимість скорочення існуючої мережі державних і комунальних закладів охорони здоров`я, передусім у сільській місцевості;

удосконалення порядку забезпечення лікарськими засобами інвалідів, ветеранів, осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та інших пільгових категорій населення;

затвердження порядку надання платних послуг у державних і комунальних закладах охорони здоров`я та одержання добровільної компенсації від пацієнтів за надання цих послуг, розробки і запровадження відповідних механізмів регулювання цін, посилення контролю з боку центральних та місцевих органів виконавчої влади за наданням зазначених послуг;

державної підтримки вітчизняного виробництва лікарських засобів і медичної техніки та виділення необхідних для цього коштів при формуванні Державного бюджету України на 1998 та наступні роки;

запуску у 1997 році виробництва вітчизняних інсулінів;

заборони закупівлі закладами та установами охорони здоров`я, що фінансуються з бюджету, діагностикумів, вакцин, сироваток та інших медичних імунобіологічних препаратів імпортного виробництва, аналоги яких у достатній кількості виробляються в Україні;

виділення централізованих коштів на закупівлю водіїв ритму та штучних клапанів серця, штучних кульшових суглобів, а також життєво необхідних лікарських засобів, зокрема для лікування хворих на фенілкетонурію, гемофілію та імунодепресантів;

прискорення подання на розгляд Верховної Ради України передбачених постановою Кабінету Міністрів України від 18 листопада 1996 року № 1396 «Про заходи щодо реалізації Програми діяльності Кабінету Міністрів України» проектів законодавчих актів, спрямованих на врегулювання суспільних відносин у сфері охорони здоров`я.

3. Кабінету Міністрів України, уряду Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям:

вжити необхідних заходів щодо погашення до кінця поточного року заборгованості по заробітній платі працівникам охорони здоров`я;

при формуванні бюджетів усіх рівнів передбачити виділення у достатніх обсягах коштів на забезпечення лікарськими засобами інвалідів, ветеранів, осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та інших пільгових категорій населення.

4. Доручити комітетам Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності та з питань охорони здоров`я, материнства і дитинства разом з урядом терміново підготувати і внести на розгляд Верховної Ради України законодавчі пропозиції щодо звільнення від податку на додану вартість, акцизного збору та ввізного мита санітарного автомобільного транспорту, що закуповується для потреб державних та комунальних закладів та установ охорони здоров`я.

5. Вважати за доцільне у грудні 1997 року заслухати інформацію Кабінету Міністрів України про стан справ у системі охорони здоров`я.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 18 липня 1997 року.
№ 496/97-ВР

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про введення в дію Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі»

Верховна Рада України **постановляє:**

В абзаці десятому пункту 3 Постанови Верховної Ради України від 23 грудня 1993 року «Про введення в дію Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» слова «до створення необхідної патентно-інформаційної бази» замінити словами і цифрами «до 31 жовтня 1998 року».

Голова
Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,18 липня 1997 року.
№ 488/97-ВР

***ПОЛІТИКО-ЕКОНОМІЧНЕ** становище країни, обвальне зростання злочинності, правова неврегульованість багатьох життєво важливих і соціально значущих питань суспільства, раз у раз наголошувані окремими деструктивними силами питання спроможності та ефективності роботи органів внутрішніх справ, у тому числі прав і обов'язків їхньої найголовнішої складової — міліції, подальший її цілеспрямований розвал, девальвація цінностей і поява моралі вседозволеності, що ведуть до занепаду морально-психологічної атмосфери серед особового складу, змушують нас висловити власне бачення проблеми реформування структури найчисленнішої ланки правоохоронних органів — МВС України.*

Міліція: шляхи оновлення

Передусім про міліцію. Адже саме з нею у нас відбулася дивна метаморфоза, котру намагаються не помічати або просто ігнорують. Ще постановою ЦК КПРС і Ради міністрів СРСР від 19 листопада 1968 р. цей орган як цілісна структура — Головне управління міліції, а також управління міліції в областях, містах і районах було ліквідовано, і всі її складові частини (карний розшук, патрульна служба, БРСС, ДАІ тощо) розчинилися у складі різноманітних служб і підрозділів так званих органів внутрішніх справ.

В результаті вищеназваного акту 1968 року міліція з організаційно-цілісного державного органу перетворилася на аморфну структуру і в самому МВС з численними главками, і за його межами, де права міліції надано національній гвардії, митниці, СБУ, держслужбі охорони вищих посадових осіб, і, нарешті, навіть двірники матимуть право затримувати і штрафувати простих громадян!

Починає здаватися, що ніхто ані в МВС, ані в уряді не замислюється про справжні причини неможливості правоохоронних органів протистояти валові злочинності. На нашу думку, корінь зла в тому, що ми били і досі «тицяємо» у злочинність розчепіреними пальцями. Нині, коли злочинність консолідувалася, сфери впливу практично поділено, «пахани» стали законослухняними «джентльменами», необхідно по-військовому закінчити «рекогносцировку і перейти до передислокації сил і коштів». Багатогалузева структура органів правопорядку, зокрема міліції, тільки розпорошує зусилля. Хоче, скажімо, митниця мати власні оперативно-розшукові підрозділи, тож нехай спільно з МВС створює за власні кошти міліцейські підрозділи, тільки підпорядковані вони будуть територіальним органам міліції. Те саме — у податковому та інших відомствах. У цьому разі вся оперативна інформація зосереджуватиметься в одному центрі, для єдиної «мозкової атаки». Що не потрібне «податківцям», важливе для карного розшуку, а що неістотне для митниці, котра, як відомо, лише дає добро, все одно має значення для сищика. До речі, така структура діяла і в колишньому Головному управлінні міліції НКВС, де будь-якого порушника, що потрапляв у поле зору, міліція перевіряла прискіпливо.

Тому сьогодні важливо розробити нову концепцію перебудови міліції, стрижнем якої має стати перехід від наявної схеми управління до створення двох організаційно незалежних систем управління —централізованого МВС України і територіальних підрозділів. Перший крок зроблено указом Президента про підпорядкування органів внутрішніх справ главам адміністрацій на місцях. Тільки недекларативний поділ міліції на загальнодержавну й муніципальну, з одного боку, дасть змогу консолідувати зусилля антикримінальних і процесуальних служб, а з другого — наблизити місцеві адміністрації і ради народних депутатів до питань охорони громадського порядку і адміністративного нагляду за виконанням загальнодержавних і власних рішень.

Нам здається, що за основу докорінної зміни міліції, зі скороченням апарату управління, слід взяти відтворення невиправдано відкинутої системи управлінь міліції.

Замість численних підрозділів мають бути два рівні: антикримінальна та процесуальна — загальнодержавного підпорядкування. Громадської безпеки і забезпечення —місцевого підпорядкування. Це природно приведе до створення широкої мережі територіальних відділень, котрим делегуються відповідні повноваження. Адміністративно-зовнішні служби, що входитимуть до їх складу, функціонуватимуть за рахунок місцевого бюджету, на який перерозподіляються кошти, що виділяються для МВС. Очевидно, подекуди зуміють збільшити й зарплату з власних коштів, і штатну чисельність. Такі відділення міліції (як поліцейські дільниці за кордоном) замість районних і міських відділів і управлінь створюватимуться на кожні 35—50 тисяч населення. Тут лише начальник, відповідно до оперативної обстановки, вирішуватиме: кого, куди і скільки міліціонерів поставити на службу.

Ефективна організація роботи в основній ланці міліції, територіальних відділеннях (дільницях) немислима без докорінної реорганізації найчисленнішого її загону — дільничних інспекторів. Працівник цієї служби на обслуговуваній території має бути головною постаттю, що вестиме реальну боротьбу з правопорушеннями. Він мусить мати чітко окреслене коло обов'язків і повноважень, реальну можливість приймати самостійні рішення, сили й засоби для оперативного реагування на конкретну обстановку. Усталена закордонна практика свідчить, що оптимальний варіант — це інститут «детективів», котрі удвох і тільки, наголошую, в парі позмінно працюють на певній території, запобігаючи «неочевидні» злочини і розкриваючи їх, втихомирюючи знахабнілих хуліганів і побутових бешкетників. Ці люди виконують і адміністративну, і оперативну роботу, маючи відповідний допуск. Ніхто без відома «детективів» не має права вживати жодних правоохоронних заходів, що забезпечується законом.

Поряд з цим у низовій ланці органів міліції треба підвищити роль і права начальників служб, їхню відповідальність перед законом.

Сама міліція також потребує неабияких змін. Ніде у світі поліція не займається реєстрацією і діагностикою автотранспорту, видаванням паспортів і оформленням визних документів за кордон. Не «витверезвлює» п'яниць і не утримує безпритульних тощо. Очевидно, всі функції з обслуговування населення мають бути передані до компетенції муніципальної влади.

Потреба перегляду генерального завдання МВС —посилення законності і професіоналізму в роботі —поверне всю цю систему до створення стрункої системи боротьби з організованою і всякою іншою злочинністю, що зроду-звіку було справою міліції.

Отут і постає головне питання, що хвилює всіх: де взяти коштів замість обмежених бюджетом? Адже перехід до «міліцейського підприємництва» спричинить бурю невдоволення в країні. Висловимо на перший погляд крамольну думку. Поповнити нестачу коштів можна, лише долучивши до конкретних загальнонаціональних програм ділові кола України, які самі зацікавлені в наведенні порядку в країні. Передусім для ефективного розвитку бізнесу, бо саме підприємці й банкіри найбільше потерпають від нестабільності оперативної обстановки. Приміром, у країні створено дорожню міліцію. Побудувати блок-пости з власною інфраструктурою —вельми приваблива перспектива. На основних міжнародних і державних трасах їх знадобиться десятки. Отож, потрібен державно-громадський консорціум, здатний дати лад цій роботі, а для тих, хто бере такий важливий підряд, можна й пільгові послаблення запровадити.

У країнах сформованого капіталізму такі програми реалізуються повсюдно, зокрема у боротьбі з наркоманією (безплатне лікування), підлітковою злочинністю і проституцією (профілакторії), бродяжництвом (нічліжні будинки). Виконують їх не на кошти держави, а за рахунок заінтересованого бізнесу. Розв'язання соціальних програм в інтересах працівників поліції — справа профспілок.

Треба прийняти закон про альтернативну службу у збройних силах, який дозволяв би замість служби в армії той самий час віддати службі в міліції, муніципальній чи державній. Гадаємо, тоді не буде й дезертирів. Та й фінансова економія чимала. Нині побутує думка, ніби МВС налічує 500-тисячну армію. Так, але з них людей, які носять погони, близько 350 тисяч, а власне міліції — ще на 100 000 менше. Причому на вулиці України виходить позмінно патрульних — 26 000 міліціонерів і 28 000 — ДАІ, позавідомча охорона налічує 48 000 міліціонерів. І все! А якщо рахувати всю систему виконання покарань, то армія МВС налічує вже 800 тисяч. Як прогодувати цю незліченну кількість, якою навіть керувати важко? Втім, розвалити систему великого розуму не треба, всі ми є свідками того.

Нині час уже відмовитися від міліційного принципу комплектування органів внутрішніх справ, які ще на світанку Радянської влади виконували класову місію озброєної частини народу. Треба запроваджувати поліцейсько-контрактовий підхід, як на Заході. Тобто контракт має складатися з двосторонніх зобов'язань: «держави» в особі міністра внутрішніх справ, з одного боку, і громадянина, що його приймають на службу, — з другого. Тут мають бути чітко розписані взаємні права і обов'язки. Контроль за їх додержанням і захист законних інтересів працівників, як і в усьому цивілізованому світі, візьме на себе професійна спілка. Це головна умова, щоб міліціонер знову не опинився заручником відомчої сваволі.

Керівникам усіх рівнів системи МВС час зрозуміти, що всі вони, як і кожний рядовий працівник, весь час перебувають під «дамокловим мечем» службової піраміди, мінливих інтересів місцевої політичної влади, громадської думки і стосунків з колективом, який за певних умов може стати гарантом їх захисту й підтримання. За наших умов воєнізованої суворо співпідпорядкованої організації, де будь-який начальник, так само, як його підлеглі, перебуває на державній службі, і немає абсолютного тлумачення понять «наймалець» і «роботодавець», стосунки адміністрації та профспілки, на нашу думку, мають будуватися не на засадах «опозиційного протистояння».

Більш розгорнуто цю концепцію у підписаній 1993 року двосторонній угоді мід Радою профспілок атестованих працівників і колегією Міністерства внутрішніх справ України. Виходячи з підписаної Генеральної тарифної угоди між Кабінетом міністрів і профспілковими об'єднаннями, в тому числі і нашим, цей документ забезпечує соціально-правові гарантії особового складу органів внутрішніх справ України.

Наступний етап реалізації завдань міліції у забезпеченні правопорядку — вийти на підписання двостороннього договору між адміністрацією (муніципалітетом) міста чи району, з одного боку, і керівництвом органу внутрішніх справ і міліцейською профспілкою — з другого. Цю ідею нам підказав американський досвід. Потреба взаємопов'язати спільними інтересами муніципальну владу і міліцію у справі забезпечення правопорядку на території обслуговування змусила американців укладати колективні договори між поліцією та муніципалітетом щодо забезпечення певних соціальних гарантій поліцейських (житло, медичне страхування, оплата понаднормових, безплатне обслуговування дітей родин поліцейських, оплата всіх службових телефонних розмов тощо). Це ніби зобов'язання «міськвиконкому». Зі свого боку, службовці поліції в особі профспілки зобов'язуються нести службу у найбільш криміногенних місцях, за погодженням з муніципалітетом, охороняти житловий сектор громадян-платників податків штату, забезпечувати чітке і безперебійне обслуговування викликів на правопорушення, видавання довідок і потрібних документів, відмовитися від страйків, розв'язувати суперечки до суду, бо там це — вельми дорога втіха для того, хто програє, охороняти правопорядок під час державних і місцевих свят. От через такий механізм можна добитися взаємної довіри міліції й населення.

Нарешті останнє, пов'язане з загальною концепцією перебудови міліції та боротьби зі злочинністю. Вже кілька років тому «крамольна» ідея про перетворення міліції на поліцію витає у «повітрі громадської думки». Нині в неї практично немає принципових противників. Горезвісний ленінський принцип про тимчасовий характер міліції як озброєного народу виявився неспроможним. Ні для кого не таємниця, що міліціонер — то вже давно «професія», яку доводиться довго й ретельно опановувати. Нині, коли нам потрібні потужні збройні формування працівників, здатних на професійній основі захистити населення від злочинних зазіхань, таким має стати поліція, залишивши в минулому каральну спрямованість своєї діяльності, адже головне її завдання — надання допомоги населенню у всіх можливих видах.

Для цього треба буде переглянути систему навчання кадрів, відмовившися від спеціалізації, перейшовши на підготовку універсального поліцейського, який може стати офіцером, лише «потопавши по землі» рядовим у патрульно-постовій або дорожній службі. Одразу добитися цього важко, але чим довше ми відкладатимемо розв'язання цієї проблеми, тим довше й важче перебуватимемо в перманентному стані «постійного нарощування зусиль у боротьбі зі злочинністю». Багато в чому це залежить від формування довірчих стосунків з населенням, щоб люди перестали боятися простих, людських контактів з міліціонерами! Без такої довіри населення всі зусилля міліції — поліції, хоч як її називай, будуть марні, а без цього міліція наших міст продовжуватиме формуватися з «ліміти», для якої чужі інтереси й патріотизм корінних мешканців. Але ж якість будь-якої «команди» та її ефективність завжди залежать від довжини «лави запасних», тобто тих, хто бажає до неї потрапити. Буде черга до нас на службу, будуть і гідні кадри в міліції. Буде і спокій на наших вулицях і в будинках.

Валентин НЕДРИГАЙЛО,
народний депутат України,
генерал-полковник міліції.

Володимир КАРАСИК,
полковник міліції.

У номер

● *Київ*

Автотрасами до Брюсселя без проблем

У ході зустрічі глав урядів України та Бельгії Валерія Пустовойтенка та Жана-Люка Дегане було підписано міжурядовий договір про автотранспортне сполучення.

Валерій Пустовойтенко, виступаючи на спільній прес-конференції після підписання документа, відзначив позитивну роль Бельгії в інтеграції України до Європейського співтовариства, однак «стан і обсяг співробітництва між країнами далеко не відповідають потенційним можливостям» і «підписаний документ повинен значно поліпшити ситуацію». «Ми маємо намір продовжити співробітництво, і в першу чергу в галузі сільського господарства, металургії та хімічної промисловості», — підкреслив Прем'єр-міністр України.

Жан-Люк Дегане відзначив, що «укладена угода між Україною та Бельгією має велике значення для забезпечення інвестицій, а також полегшує умови просування вантажів і людей між країнами, поліпшує діяльність українських та бельгійських транспортних компаній». Він також заявив, що Україна посідає важливе місце в системі європейської безпеки, і Бельгія зацікавлена в співробітництві з нею. Глава уряду Королівства Бельгії також пообіцяв всіляке сприяння інтеграції України до європейських структур, тим більше, що Брюссель виступає столицею для деяких із них.

В Одеському порту скоро з'являться сингапурські моряки

В Україні перебуває делегація департаменту з питань розвитку торгівлі Республіки Сингапур. До її складу входять співробітник департаменту Сім Лі Чен, радник посольства Республіки Сингапур у Російській Федерації Кристофер Чианг і відомий сингапурський бізнесмен Реджиндер Сетті. Вони готують планований на жовтень візит в Україну великої групи сингапурських бізнесменів. До 31 липня делегація провадитиме в Києві ознайомчі зустрічі в міністерствах і відомствах, а потім поїде до Одеси, де перебуватиме до 4 серпня. В Одесі делегація вестиме переговори з представниками місцевої влади і підприємцями.

● *Єрусалим*

Ізраїльтян не селитимуть біля арабів

Керівництво Палестинської національної адміністрації вітало рішення МВС Ізраїлю призупинити будівництво єврейських поселень у Східному Єрусалимі, де живуть араби. Як відзначають оглядачі, рішення Ізраїлю знімає деяке напруження на Близькому Сході та сприяє примиренню сторін.

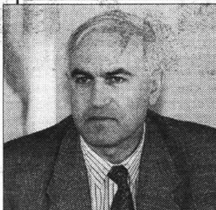
● *Ліма*

У третє тисячоліття — з новим президентом

Президент Перу Альберто Фухіморі не добиватиметься свого переобрання на третій президентський термін і намагатиметься передати країну у 2000 році своєму наступникові політично спокійною, економічно розквітлою й соціально стабільною. З такою заявою глава держави виступив у День національної незалежності Перу. Він також зробив подарунок своїм громадянам — оголосив про 15-відсоткове підвищення зарплат у приватному та державному секторах.

Дослівно

«Не реформатор і не комуніст, а токар, інженер і прагматик»

Часта зміна лідерів Кабінету міністрів України привертає увагу зарубіжних засобів масової інформації, які вже повинні були б звикнути до швидкої зміни «картинок» у країнах колишнього СРСР. Особливо, що стосується посади прем'єра, такого собі «політичного смертника», якого «ідуть» одразу, щойно накопичиться певна кількість «гріхів» і чаша терпіння простих смертних переповниться. Створюється ілюзія змін і людям неначе легшає: чергового винуватця народних бід справедливо скинуто з п'єдесталу. Старий і перевірений спосіб. Та облишимо лірику. Ось як коментує швейцарська газета «Нойє цюрхер цайтунг» призначення Валерія Пустовойтенка на посаду прем'єр-міністра України:

«Новий український прем'єр Валерій Пустовойтенко —не реформатор і не комуніст. За професією він — токар і інженер, за покликанням — прагматик. Пустовойтенко уособлює спадкоємність в уряді України. З того часу, як Леоніда Кучму було обрано в липні 1994 року на посаду президента, в країні змінилося вже три прем'єри — Масол, Марчук і Лазаренко. Весь цей час Пустовойтенко залишався в одному й тому ж міністерському кріслі, з якого, фактично, диригував діями кабінету. Крім того, новий прем'єр — один із засновників Народно-демократичної партії, тобто української «партії влади», яка становить головну опору Президента Кучми. Можна очікувати, що її вплив в уряді тепер зросте. Водночас позиції Пустовойтенка та НДП у парламенті доволі слабкі і потребують підкріплення», вважає швейцарська газета і на закінчення зазначає:

«У виступі перед депутатами парламенту після свого затвердження на посаді прем'єра Пустовойтенко не закликав до радикальних реформ і не називав конкретних цифр. Він просто пообіцяв припинити поширену практику втручання в справи прибуткових підприємств і видання розпоряджень в обхід чинного законодавства. Призначення Пустовойтенка дозволяє сподіватися на зміцнення правової держави і чітке розмежування повноважень між урядом, міністерством та іншими частинами держапарату. Після колишнього прем'єра Лазаренка новий глава кабінету дає Україні останній шанс».

Що ж, наші газети уже висловили різноманітні думки щодо цього питання і зробили «мільйон» прогнозів, а точка зору представника швейцарської преси, можливо, не претендує на оригінальність, але, безсумнівно, цікаво, що думають про нас у «ситій» Швейцарії.

За матеріалами огляду преси радіо «Німецька хвиля» підготувала Яна СТАДІЛЬНА.

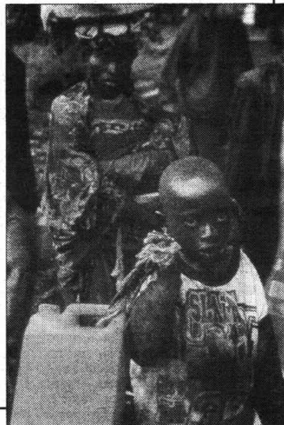
Виховання методом пряника без батога

НАЦІОНАЛЬНА асамблея південноафриканського парламенту ухвалила закон, що забороняє застосування в країні будь-яких тілесних покарань. До недавнього часу цей «захід впливу» доволі широко використовувався не лише щодо дрібних правопорушників, але й школярів, що прошпетились.

Його прибічники, виходячи, очевидно, з власного досвіду, і до цього часу продовжують переконувати, що «палична дисципліна» більш ефективна, ніж нескінченні словесні повчання, а також більш гуманна та економна, ніж навіть короткотермінове ув'язнення.

Ці аргументи висловлювались і під час дебатів у парламенті. Так, депутат від зулуської партії «Інката фрідом парті» Мадала Мзізі закликав орієнтуватися не на «чужі західні моделі виховання, а на споконвічні африканські традиції». Він також підкреслив, що в умовах, коли ПАР захльоснула хвиля злочинності й виправні установи забито вщерть, відміна публічних шмагань лише ускладнить кризову ситуацію. Його підтримали і колеги-африканери з правого «Фронту свободи», які запропонували як альтернативу внести зміни до конституції, якщо до неї «не вписуються» тілесні покарання.

Однак Африканський національний конгрес, який має більшість у вищому законодавчому органі влади, спільно з Національною партією рішуче відкинули ці докази і проголосували за цілковиту заборону «принизливої для людської гідності архаїчної практики», повідомляє ІТАР-ТАРС.

Крона похитнулася, але не впала

УРЯДОВА криза в Чехії підірвала авторитет чеської крони і довіру інвесторів до економіки республіки. В останні тижні ціни на продукти харчування та предмети першої необхідності в роздрібній торгівлі зросли в середньому на 10 відсотків.

Серед товарів підвищеного попиту опинився бензин. У Чехії майже всі сім'ї мають автомобілі. Середня заробітна плата в бюджетних галузях економіки становить, як і рік тому, 9100 крон. Якщо на середину минулого року це відповідало 350 доларам, то нині —приблизно 290 доларам. Чехам стало не вистачати грошей на харчування, одяг та оплату комунальних послуг, тарифи на які з 1 липня уряд збільшив на 100 відсотків. Новим для Чехії явищем стала затримка виплати зарплати бюджетникам. До цього часу службовці деяких великих державних установ не одержали зарплати за травень.

Іноземні бізнесмени, що розмістили капітали в Чехії, тепер намагаються перевести їх до «більш перспективних» країн. Чеська крона, яку Прага два роки тому оголосила вільно конвертованою, згідно з інформацією преси, викликає нині роздратування в банках Заходу. Обмінний курс крони в Чехії і за кордоном значно різниться. Її продаж за кордоном став збитковим для її власників, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Тамаз ЛАМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

Заморський вітер перемін

Протягом 6 днів у США з робочим візитом перебував Президент Грузії Едуард Шеварднадзе. Переговори у Вашингтоні дають підстави сподіватися, що найблжчим часом у Грузії можна очікувати серйозних перемін.

На всіх зустрічах, проведених главою Грузинської держави в Нью-Йорку, висловлювалось позитивне ставлення до проведення в Абхазії повномасштабної міжнародної миротворчої акції, яка замінить операцію, що проводить Росія під егідою ООН, як таку, що не дала результатів. За словами Едуарда Шеварднадзе, для цього знадобиться час, кошти, врегулювання організаційних і структурних проблем. В інтерв'ю власному кореспондентові «ГУ» постійний представник Грузії в ООН Петре Чхеідзе повідомив, що засідання Ради Безпеки ООН, яке прийме рішення про проведення нової миротворчої операції, відбудеться наприкінці місяця. В зв'зку з цим у Женеві починаються грузино-абхазькі переговори у новому форматі під егідою ООН та ОБСЄ.

Необхідно зазначити, що Президент Грузії в своїх виступах неодноразово підкреслював: серед країн, які готові направити свій миротворчий контингент до Грузії, особливе місце посідає Україна.

На переговорах у Вашингтоні з Президентом США Біллом Клінтоном, віце-президентом Альбертом Гором та конгресменами було порушено питання транзиту каспійської та казахстанської нафти та військового співробітництва між Грузією та США.

Президент Клінтон заявив, що «США вітають транзит «великої» каспійської нафти через Грузію», а сенат США прийняв рішення про виділення Грузії 100 млн доларів допомоги. Всесвітній банк також готовий допомагати в справі транзиту нафти та розширення євроазіатського коридору. В цьому аспекті спеціалісти звертають увагу на угоду, підписану міністром транспорту Грузії та американським Ексімбанком, про виділення Грузії кредиту в 15 млн 700 тис. доларів на фінансування проекту безпеки повітряної навігації.

Днями починається візит до Вашингтона Президента Азербайджану Гейдара Алієва. Очікують, що саме під час його візиту буде прийнято проміжне рішення про транзит каспійської нафти через Грузію до Туреччини та України. Це рішення дуже скоро може перетворитися на остаточне.

Вашингтон—Нью-Йорк—Тбілісі.

Завод працює, як аптека

Репортаж

КОЛИ Б американський фармацевт Джон Пембертон, який рівно 111 років тому винайшов рецепт кока-коли, міг відвідати наймолодший у Львові і поки що єдиний в Україні завод, у назві якого фігурує створений ним напій, то напевне сказав би: «Цей завод працює, як аптека!» Для такого компліменту є всі підстави.

Львівський завод «Кока-Кола Аматіл» починається з... вітальні, бо язик не повертається назвати прохідною охайну затишну залу, до якої потрапляєш, прочинивши скляні двері підприємства.

Екскурсію погодився провести Андрій Сернецький —найкомпетентніша людина на заводі, бо він — його директор од самого початку. А до того працював головним інженером на львівському пивзаводі, куди прийшов після закінчення Львівського політехнічного інституту. Урочисте відкриття заводу «Кока-Кола Аматіл» відбулося в січні 1996 року, хоча продукцію почали випускати ще в травні 1995-го.

Директор набирає цифровий код — і з прохідної (тобто вітальні) ми потрапляємо до технологічного коридору. По ньому рухається екологічно чистий навантажувач, бо працює на природному газі. Ще одні двері з електронним замком — і ми в цеху, де виготовляють пластикові пляшки ємністю 1 і 2 літри.

Процес на перший погляд дуже простий: на одному кінці лінії в бункер закладають гранульований поліетилен, на другому — вистрибують готові пляшки. У проміжку (і це можна бачити крізь скляні стінки машин), крім механізмів, у створенні пляшок беруть участь температура (260 ^{O}C) і тиск (40 атмосфер). Далі на новобранців тари, як і належить, чекає баня — всі пляшки промивають перед заливанням чистою водою. Цю процедуру проходять всі, крім 60 пляшок, які кожні 8 годин вирушають на випробування до лабораторії.

Утім, нас цікавить не так пляшки, як напій. З'ясувалося, найбільша проблема для львівського заводу — очищення місцевої води. Андрій Сернецький розповідає:

— Львівська вода дуже жорстка, у ній 360-420 мг солей на літр, а за нормами для виготовлення напою кока-кола припустимо десь 80 мг на літр. Завдяки системі водоочищення використовуємо воду, яка має лише 20 мг солей на літр.

Знайомимося з «кухнею», де виготовляють чисту, мов у гірському потічку, воду. На вигляд – це низка баків, сполучених трубами. Тут до звичайної води додають складники, які нейтралізують солі, забезпечують її біологічну чистоту. Далі вода долає піщаний фільтр (як у артезіані) і вугільний фільтр (як у протигазі) і, нарешті, полірувальний фільтр. Згідно з технологією кожні чотири години в лабораторії роблять аналіз води.

За словами директора, який недавно повернувся з Австралії, де гостював у старшого брата, вода для напою у Львові дорожча, ніж у найпосушливішому тамтешньому місті Аделаїді. Завод платить за воду місту, не зупиняючись перед додатковими витратами: враження таке, що весь колектив його схиблений на чистоті. Немов матроси на кораблі, підлогу чистять-миють вусаті хлопці. Особливо ретельно промивають лінії розливу: спершу холодною, потім — гарячою водою, далі — каустичним розчином, ще раз — гарячою водою і знову — холодною. І хоч виробництво — солодке, тут протягом теплої пори не бачили жодної оси, а метких мух відловлюють спеціальні лампи.

Другий, після води, складник, який має українське походження, — цукор. Купують його за світовими цінами у вітчизняних виробників.

— Хоча деякі складники ми просто вимушені купувати за кордоном. Скажімо, вуглекислий газ для наших напоїв ми закуповуємо в Польщі, бо там його очищають краще, ніж у Львові, — розповідає Андрій Сернецький. — Металеві корки для скляних пляшок виготовляють для нас у Польщі та в Італії, хоча маємо потужний завод цього профілю в Яворові, який свого часу постачав корки для половини Союзу... Але ж їхні ціни! Це саме стосується і етикеток — їх нам друкують у Польщі та Австрії, бо в Україні заломили ціну, як за рідного батька.

Своєю великою перемогою в зусиллях мати співпрацю з місцевими підприємствами директор заводу «Кока-Кола Аматіл» вважає те, що 12 вересня 1996 року львівський «Електрон» налагодив випуск пластмасових ящиків для кока-кола. Він глибоко переконаний, що настане час, коли всі замовлення заводу виконуватимуть якщо не у Львові, то принаймні — в Україні. Всі, крім концентратів для напоїв «Кока-Кола», «Спрайт» і «Фанта», що їх виготовляють на заводах в Європі і розсилають на всі заводи «Кока-Коли». Саме ці концентрати разом із суворим дотриманням технології роблять напої компанії «Кока-Кола» однаково високоякісними і смачними незалежно від країни, де їх виготовляють.

Як влаштуватися на завод? З ким не говорив — відповідь одна: через оголошення у пресі і після співбесіди з менеджером з питань персоналу. Освіта переважно вища й середньотехнічна. Механік Ярослав Когут, 40 років, випускник Львівського політехнічного інституту 1982 року, ще два роки тому працював заступником начальника цеху на «Електроні», був відвертий: «Вигідно поміняв високу посаду на високу зарплату». Ігорю Вуку (28 років, одружений, двоє малих дітей) подобається висока культура виробництва. Наталя Вишневська, 20 років, прийшла на завод з дипломом про середню технічну освіту, працює прибиральницею — поки що, бо розраховує на кращу посаду. І така перспектива є не лише в неї: компанія не шкодує коштів на підвищення фаху працівників. Люди вчаться на робочому місці (тут відкрито, зокрема, курси англійської мови), а також в університеті «Кока-Кола» в Москві, в Австрії та Німеччині. Там протягом року побували десь з п'ять десятків працівників.

На екрані телевізора в кабінеті директора щохвилини змінюються по черзі зображення того чи іншого цеху і лінії, керівник постійно в курсі справи. Втім, стежити тут, наприклад, за дисципліною потреби немає: традиційних затяжних перекурів не буває. Люди цінують працю, завод цінує людей.

— У нас ніхто ні на кого не підвищує голосу, — розповідає Андрій Сернецький. — Ми не знаємо, що таке плинність кадрів. Завод забезпечує робітників спецодягом, щомісяця кожний працівник одержує два ящики напоїв безплатно, на заводі працює мало не цілодобово їдальня, де обід — за символічну ціну. За працю у святкові й вихідні дні — підвищена зарплата, так само й за нічні зміни.

Львівський завод «Кока-Кола Аматіл» — далеко не найбільше підприємство в місті. Але за обсягами податків державі стоїть на другому місці у Львові після «Світоча», випередивши багатьох велетів.

Може, і традиційні, вітчизняні напої ми бодай колись навчимося виробляти із дотриманням таких вимог?

Андрій СТЕМАШЕНКО.

Внутрішні інвестиції

Оживає «старий металобрухт»

ЩО НАЙБІЛЬШЕ дошкуляє людині в дорозі? Крім холоду і голоду — ситуації, коли ламається машина. Спробуй її полагодити під пронизливим вітром чи холодним дощем, у мороз чи темної ночі. Отож, аби таких прикрощів траплялося дедалі менше, в останні десятиріччя у нас інтенсивно почали розвивати службу технічного обслуговування. У цій структурі ВАТ «Укрволгатехсервіс» — одне з наймолодших, але вже потужних підприємств у державі.

1989 року Святослав Прищепов отримав пропозицію від Горьківського автозаводу створити в Україні мережу сервісного обслуговування автомобілів сімейства ГАЗ, а вже через чотири роки на Бориспільській дорозі виріс комплекс майстерень, цехів, сховищ (на площі 3 тис. квадратних метрів) з найсучаснішою комп'ютерною та вимірювальною технікою.

При центральному офісі відкрито мережу громадського харчування, магазин, облаштовано місця відпочинку. Одне слово, сервіс найвищого гатунку.

За чотири роки праці зроблено немало. Та С. Прищепов — людина неспокійної вдачі. Ще з юнацьких літ звик до активного життя. Працюючи водієм, слюсарем, водночас заочно навчався в університеті, а згодом — в автодорожньому інституті. Ось і тепер —весь у службових клопотах.

За роки існування «Укрволгатехсервіс» паралельно із спорудженням СТО-1 розгорнув мережу станцій техобслуговування автомобілів ГАЗ на всіх найважливіших автомагістралях України. Сьогодні вони працюють у сорока населених пунктах. Клієнти таких станцій у Харкові, Дніпропетровську, Дрогобичі, Дніпродзержинську, Кривому Розі, Одесі мають не менш якісне сервісне обслуговування, ніж у столиці.

Серед невеличких, але рентабельних підрозділів акціонерного товариства «Укрволгатехсервіс» добре працює хоростківська агрофірма «Нива», що знаходиться у Тернопільській області. Очолювана депутатом облради Петром Марковим, ця агрофірма, окрім надання послуг з ремонту автотранспорту, налаштувала підсобне господарство з виробництва свинини, меле для людей борошно і випікає хліб, облаштувала на околиці містечка магазин та бар. Тож, і клієнти задоволені, і трудовий колектив за умов сьогоднішніх повсюдних неплатежів регулярно отримує зарплату.

Як депутат облради, гуманна людина, П. Марків постійно допомагає церковним громадам, культосвітнім закладам, творчим спілкам... Не випадково сьогодні «Нива» добре відома на Тернопільщині.

У такому мажорному тоні можна говорити про цілий ряд підрозділів «Укрволгатехсервісу», які можуть замовнику — за наявності документів на автомобіль і «старого металобрухту» — повернути зі своїх майстерень цілком нову машину. І всього-навсього за три-чотири тисячі гривень. А коли власник авто забажає, то підприємство так переобладнає старий автомобіль, що «Волга» матиме ліпшу технічну якість і дизайн, аніж нова.

Щоправда, у власників «Волг» коштів нині малувато. Основний капітал обертається довкола власників крутих іномарок. Отож, аби поповнювати касовий збір, ефективніше використовувати внутрішнього інвестора, ВАТ налаштувалося на співпрацю з автомобільними фірмами Німеччини, Голландії, Південної Кореї... Та це лише початок великої програми. Бо акціонерне товариство має на сьогоднішній день знаний обсяг вільних виробничих потужностей, а також резерви висококласних спеціалістів. Наприклад, у великому комплексі на масиві «Дружба» під Тернополем може розгорнути роботу найпрестижніша фірма світу. Та чиновники відтискують. С. Прищепова від магістральних міждержавних угод.

Та попри всілякі прикрощі, «Укрволгатехсервіс» живе і працює в Україні. Показово, що тільки центральна бухгалтерія акціонерного товариства відраховує сьогодні третю частину всіх надходжень у бюджет Бориспільського району. Немалі податки надходять і в бюджети регіональної влади. Та ці кошти могли б бути вагомішi, якби держава через своє Міністерство зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі допомогла встановити контакти з великими іноземними фірмами. Щоб спромога піднятися з вітчизняних доріг внутрішні інвестиції.

Михайло ВАСИЛАШКО.

На знімку: президент ВАТ «Укрволгатехсервіс» Святослав Прищепов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З пошти

ДОРОГА, ЩО ВЕДЕ НА ЦВИНТАР

Ще за радянських часів у нашому містечку керівництво повернуло рух вантажного автотранспорту з центральної магістралі на об'їзну дорогу. Вибрали для цього непристосовану вузеньку, з крутими поворотами, грунтову вуличку Кірова. Люди звикли до гуркоту машин, змирилися. Просили тільки заасфальтувати. Нарешті під тиском обласної служби екології дорогу залили якоюсь смолою чи дьогтем. Життя на цій вулиці стало нестерпне. Ми задихаємося від чаду отруйного покриття, від смороду, що випаровується під сонцем. Ріже в горлі, нічим дихати. Особливо влітку. Це — наша повільна смерть. Та й водіям нелегко їхати дорогою, що розплива-ється під колесами.

Л. Кононюк, Л. Чередниченко, В. Данильченко. Всього 38 підписів.

Липовець Вінницької області.

Мій дім — моя фортеця

(Початок на 1-й стор.).

Першими підписали угоду з МО України, а точніше — з благодійним фондом «Житло—воїнам», підприємство «Придніпровські магістральні нафтопроводи», АТ «Укртатнафта», Кременчуцьке управління магістральних газопроводів, а всього — 30 підприємств та організацій різних форм власності. Частина з них, не маючи змоги розрахуватися грошима, запропонувала будівельні матеріали, пальво тощо.

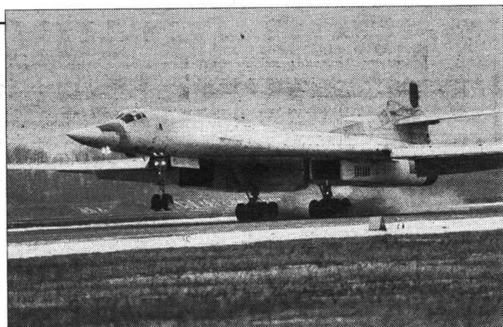
Якщо ця практика приживеться, квартирні черги у військових гарнізонах зменшаться. Так, у Кременчуку житлове питання для захисників Вітчизни можна буде вирішити вже до 2000 року. А загалом до кінця року тут намічено здати щонайменше 15 житлових будинків, площа яких становить 70 тисяч квадратних метрів.

За словами голови обласної ради, голови облдержадміністрації Миколи Залудяка, такі проекти найближчим часом знайдуть втілення і в інших містах області. Тож є реальна надія, що в наших військовослужбовців тили стануть надійнішими і комфортабельнішими.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Виручили з біди «Русских витязей»

На МІЖНАРОДНОМУ авіаційному шоу у Словаччині після невдалого приземлення російського винищувача Су-27 виникла небезпека блокади міжнародного аеропорту «Братислава-Іванка». Уникнути її допомогли наші льотчики й техніки з Миргородської авіабази. Подробиці цієї події повідомив керівник прес-центру ВПС України капітан Анатолій ТОБІЛКО.

Коли льотчик винищувача Су-27 з пілотажної групи «Русские витязи» не зумів випустити шасі, у присутніх на летовищі перехопило подих. Приземлення «на живіт» супроводжувалося спалахом іскор. У будь-яку мить вони могли спричинити загоряння, а далі... На щастя, найстрашнішого не сталося. Пропоровши до кінця злітну смугу, машина уперлася своїм гострим носом у грунт.

Щоправда, навіть після цього хвилювання не полишили організаторів видовища. Ще більше переймалися клопотами представники адміністрації аеропорту. Тепер на заблоковану смугу не міг приземлитися жоден «борт». Скористатися запасною смугою бетонки також не було можливості: на ній учасники шоу, а в ньому брали участь військові літаки 13 європейських країн, які виставили для статичного показу повітряну техніку.

Ситуація ускладнювалася ще й тим, що в організаторів цього непростого заходу не виявилося необхідних техзасобів, щоб поставити «на ноги» потерпілий літак. Не мав їх і аеропорт. Тим часом російський лайнер супроводу Іл-76 МД з необхідним знаряддям «завис» у повітрі.

На допомогу прийшли наші льотчики й техніки із згаданої вище Миргородської авіабази. 2,5 години знадобилось їм для того, щоб підняти російський винищувач і відтранспортувати до ангару. В ситуації, коли на обліку була кожна хвилина, наші зуміли перекрити встановлені часові нормативи. А що ж «Русские витязи»? Вони не залишилися у боргу. «Витязи» з'явилися з презентом: комплектом новеньких коліс до Су-27. Наші розцінили такий подарунок не інакше як царський.

Віктор СКРИПНИК.

Козацька тризна на Хортиці

Уже декілька років поспіль героїчна й водночас сумна нагода збирає запоріжців та гостей на легендарній Хортиці. Козаки Війська Запорізького Низового — Спілки козаків України відслужили тризну з нагоди 222-річчя зруйнування Запорозької Січі.

Козаки-запоріжці, їхні побратими з Кубані і Дону, духовенство Української православної церкви, народні депутати вшанували пам'ять полеглих на святій Хортиці та в славетних походах лицарів-січовиків. Це — своєрідний огляд сучасних козацьких формувань, які не лише відроджують а й примножують славу українського козацтва ратними та доброчинними справами.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ-Укрінформ).

На знімку: козаки демонструють своє вміння їздити верхи.

Запитуєте — відповідаємо

Не мають права звільнити

Підприємство, де я з чоловіком працюю, приватизується. Я вийшла на роботу з відпустки у зв'язку з доглядом за дитиною віком до 3 років, а мене попереджають, що за два місяці звільнять за скороченням. Я чула, що на підприємстві, яке приватизують, не можна скорочувати працівників, чи це правда?

Лідія ПРОЦЕНКО.

Біла Церква.

Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» встановлено соціальні гарантії працівникам підприємства, що приватизується, та вже приватизованого підприємства.

Так, за п. 1 ст. 26 цього закону не допускається розірвання трудового договору з працівниками підприємства, що приватизується, з ініціативи власника або уповноваженого ним органу з дня прийняття рішення про приватизацію, за винятком звільнення в разі поновлення на роботі працівника, який раніше виконував цю роботу (п. 6 ст. 40 КЗпП України), або вчинення працівником дій, за які законодавством передбачено можливість звільнення на підставі п. 3 (систематичного невиконання працівником без поважних причин своїх обов'язків), п. 4 (прогулу), п.7 (поява на роботі в нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння), п. 8 (вчинення за місцем роботи розкрадання майна власника, встановленого вироком суду, що набрав законної сили, чи постановою органу до компетенції, якого входить накладення адміністративного стягнення або застосування заходів громадського впливу) статті 40 КЗпП України.

Також не допускається звільнення працівників приватизованого підприємства з ініціативи нового власника чи уповноваженого ним органу протягом шести місяців від дня переходу до нього права власності.

З вашого листа зрозуміло, що на момент виходу на роботу Фонд держмайна вже прийняв рішення про приватизацію підприємства, тому посада, яку ви обіймаєте, не підлягає скороченню. В разі звільнення не гайте часу і звертайтеся до суду.

Марина КОВАЛЬЧУК,
юрисконсульт,

В Європу з чистими колесами

У Києві відкрилась перша діагностична сервісна станція «Карск-авто», яка видаватиме сертифікати для проходження автопунктів технічного контролю в Західній Європі. Її відкриття — перший крок до виконання Україною вимог документів про екологічну безпеку, підписаних під час вступу до Ради Європи. Незабаром без проходження такого діагностування жоден автомобіль не виїде за межі України через західний кордон. На станції можна перевірити технічний та екологічний стан автомобіля за 30 хвилин.

Знахабніли і свої, й турки

На Азовському морі завершено черговий етап рейду «Путина», в ході якого проведено понад 700 перевірок, конфісковано майже 1,5 тисячі сіток, десятки човнів, затримано близько 600 браконьєрів. Штрафи такі: за осетрові — до тисячі, за судак — 200 гривень. Та це не зупиняє тих, хто полюбляє дармову рибку.

Щороку інспектори Кримського Азово-Чорноморського басейнового управління затримують майже 5 тисяч таких «любителів». Конфіскують до 150 тонн риби. Крім азовської, з браконьєрами ведуть нещадну боротьбу керченська, євпаторійська, каркінітська, сиваська, севастопольська, ялтинська інспекції, сторожові кораблі прикордонників. Усі вони відзначають активізацію не лише «рідних» браконьєрів, а й турецьких. Давно наспіла пора ухвалити чіткий закон про морську економічну зону України.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

«МАМА» ЗОНИ

Ця ЯСКРАВА елегантна блондинка, дружина, мати двох дітей, просто приємна жінка, не вважає свою професію незвичайною чи непосильною для слабкої половини (втім, чи таке бува?). І лише коли вдягне випрасувану військову форму, в ній можна впізнати начальника Мелітопольської дівочої виховно-трудової колонії для неповнолітніх Діну ВАСИЛЬЧЕНКО, яка на цьому посту вже десять років.

— Як ви потрапили працювати у такий специфічний заклад?

— Після закінчення Брестського педагогічного інституту вийшла заміж і 1975 року приїхала з чоловіком до Мелітополя. Віддала 11-місячну дочку до ясел і шукала роботи в будь-якому педагогічному закладі. Якраз було місце в апараті колонії, а з 1976-го почала працювати тут вихователем.

— Чи пам'ятаєте враження від першого дня в колонії?

— Коли я працювала в канцелярії, виглянула з вікна і побачила дівчат у куфайках, які щось вантажили на естакаді. У мене аж серце стиснулося...

— Дивлячись на своїх вихованок, ви не відчуваєте страх за власних дітей?

— Це почуття постійно тривожить кожну матір. Однак асоціації, ніби моя дитина може вчинити подібні злочини, не виникало. Я не заперечую генетику, яка завжди десь неминуче «вистрелить». Однак, вважаю, людину можна направити в потрібне русло, враховуючи середовище, в якому вона виростає, і виховання.

— Чи розраховуєте на 100-відсоткову віддачу в роботі?

— Безумовно, це неможливо. Після звільнення дівчата потрапляють у різне середовище, нерідко в те саме, яке штовхнуло їх на злочин. Буває, приїздять до нас із батьками, чоловіками, дітьми, пишуть листи. Однак чим іще можемо допомогти, крім сказати «тримайся, старайся!». Адже якщо вона не вчинила повторного злочину, це не означає, що в неї все гаразд.

Ми розуміємо, які емоційні навантаження переносять дівчата в колонії. Вони потрапляють сюди кожна зі своїм внутрішнім світом, характером, тож нерідко виникають невдоволення, незлагода, конфлікти, роздратування чи навіть істерика. Деякі вимагають посиленої уваги, багатьом властиво щось перебільшити, десь збрехати, щось поцупити в сусідки, і за всім важко встежити. Хоча стараємося не застосовувати дисциплінарних покарань. Якось одна дівчина сама попросилася в ДІЗО, аби нікого не бачити, мовляв, усе їй тут остогидло. А через день попросилася назад.

Найбільше тривожить, що дівоча злочинність нині набагато жорстокіша, ніж кілька років тому. Однак мотиви злочинів віддзеркалюють усі негаразди суспільства. Страшно, що ми йдемо до виродження нації.

— Чи виникає за час роботи у колонії звичка?

— До чужого болю звикнути не можна, все одно пропускаєш його крізь себе. Деякі вихователі, які пропрацювали в колонії по десять років, звільнялися, не витримавши напруженості. Без самовіддачі дітям тут неможливо втриматися.

— Чи завжди розуміла сім'я вашу роботу?

— Завжди. Звісно, як у кожній родині, бувають складнощі, невдоволення одне одним, ті ж фінансові чи матеріальні проблеми. Ми живемо в одній квартирі — мій чоловік, син, дочка, її чоловік. Маємо свої традиції, скажімо, в день народження рано-вранці приготувати привітання іменинникові, поки він ще спить.

— Чи маєте якийсь секрет, як вдається поєднати в одній особі начальника «зони» та жінку?

— Жодних особливих секретів не маю, живу, як кожна жінка, котра працює. Щоправда, інколи нарікаєш на долю, що сама «посадила» себе на не все життя в тюрму, що «довідку про звільнення» отримаю ще не скоро. А з іншого боку, коли читаєш листи подяки, відчуваєш, що твоя робота — не марна справа.

Розмову вела Юліана ШЕВЧУК.

На знімку: такий вигляд мають спальні кімнати у колонії. Фото автора.

Інформація про випуск (проспект емісії) акцій акціонерного комерційного банку «Форум»

Акціонерний комерційний банк «Форум» (скорочена назва АКБ «Форум») зареєстрований Національним банком України 31 січня 1994 року (реєстраційний № 231) як закрите акціонерне товариство під назвою Акціонерний банк «Лад-Кредит Банк» (скорочена назва АБ «Лад-Кредит Банк»).

Загальними зборами акціонерів 25 червня 1996 року (протокол № 21) було прийнято рішення про реорганізацію банку із закритого акціонерного товариства у відкрите акціонерне товариство. Зміни до установчих документів банку, у зв'язку з реорганізацією банку, зареєстровані Національним банком України 25 грудня 1996 року.

Загальними зборами акціонерів від 26 грудня 1996 року (протокол № 7) було прийнято рішення про зміну назви банку з Акціонерного банку «Лад-Кредит Банк» на Акціонерний комерційний банк «Форум». Зміни до установчих документів банку, у зв'язку із зміною його назви, зареєстровані Національним банком України 28 лютого 1997 року.

Юридична адреса: Україна, 253100, Київ, бульв. Верховної Ради, 7.

Поштова адреса: Україна, 253100, Київ, бульв. Верховної Ради, 7.

Предмет діяльності банку: виконання банківських операцій відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Засновниками та акціонерами банку є юридичні особи — підприємства України.

Дані фінансової звітності підтверджуються аудиторськими перевірками: за станом на 01.01.95 р. — аудиторсько-консультаційною фірмою «Київаудит», ліцензія № 119 Аудиторської палати України від 14.04.94 року, за станом на 01.01.96 р. — аудиторською фірмою «Украудит-21», ліцензія № 701 Аудиторської палати України, за станом на 01.01.97 р. — аудиторською фірмою «Фінком АУДИТ», ліцензія № 000618 Аудиторської палати України від 30.03.95 року.

Баланс Акціонерного комерційного банку «Форум»

тис. грн.

АКТИВ	на 01.01.95	01.01.96	01.01.97	01.07.97
1. Каса	0	18	415	503
2. Кореспондентський рахунок у НБУ	153	648	692	614
3. Кореcподентський рахунок в інших банках	0	0	254	806
4. Позики, надані іншим банкам	335	84	2879	7426
5. Кредити, видані банком	112	2788	1276	1518
6. Цінні папери	0	194	648	3138
7. Дебітори	958	42	46	2160
8. Основні засоби	19	125	368	467
9. Інші активи	7	129	146	367
10. Використання коштів за рахунок прибутку	120	314	577	308
ВСЬОГО АКТИВ	***1704***	***4342***	***7301***	***17307***
ПАСИВ	**01.01.95**	**01.01.96**	**01.01.97**	**01.07.97**
1. Статутний фонд	162	2000	2420	3000
2. Резервний фонд	6	29	81	94
3. Інші фонди	33	164	542	650
4. Розрахункові та інші рахунки клієнтів	513	623	2444	6960
5. Депозити юридичних осіб	340	756	530	3078
6. Внески громадян	5	24	116	714
7. Кредити, отримані в інших банках	520	400	500	200
8. Кредитори	0	30	47	2016
9. Прибуток	120	314	577	308
10. Інші пасиви	5	2	44	287
ВСЬОГО ПАСИВ	***1704***	***4342***	***7301***	***17307***

Фінансові результати діяльності АКБ «Форум»

	01.01.95	01.01.96	01.01.97	01.07.97
1. Доходи, всього	843,0	2363,0	2368,4	1534,8
2. Операційні видатки	406,0	1229,0	1174,9	709,0
3. Поточні витрати, всього	337,0	820,0	703,0	518,2
4. Балансовий прибуток	120,0	314,0	490,5	307,6

Зареєстрований статутний фонд банку становить 3 000 000 (три мільйони гривень). Статутний фонд сформовано шляхом випуску акцій першої—четвертої емісій і на дату прийняття рішення про додатковий випуск акцій сплачено повністю.

Усі акції банку реалізовано таким чином:

— засновникам банку — 209 000 штук, на загальну суму 2 090 000 грн.

— акціонерам банку — 91 000 штук, на загальну суму 910 000 грн. Простроченої заборгованості на момент прийняття рішення про емісію немає. Адміністративні та економічні санкції на банк не накладалися.

Керівними органами банку є: загальні збори акціонерів, спостережна рада банку, правління банку.

Виконавчим органом, що здійснює керівництво поточною діяльністю, є правління банку у складі:

1. Голова правління банку — Колесник Ігор Анатолійович, освіта вища, стаж роботи за фахом — 5 років.

2. Перший заступник голови правління — Масленнікова Антоніна Борисівна, освіта вища, стаж роботи за фахом — 5,5 року.

3. Головний бухгалтер — Загорулько Світлана Володимирівна, освіта вища, стаж роботи за фахом — 5 років.

Чисельність працівників банку становить 127 осіб.

Засновники банку в будь-якому разі зобов'язуються бути утримувачами акцій на суму не менш як 25% статутного фонду і строком не менш як два роки.

Опис ділової активності емітента

Банк здійснює розрахунково-касове обслуговування, залучення строкових вкладів юридичних осіб та населення, кредитування, операції з цінними паперами, валютними цінностями.

За станом на 01.07. 97 р. банком було надано кредити підприємствам різних форм власності на загальну суму 1 518 тис. грн.

Головні напрями кредитування: розвиток виробництва, обслуговування комерційного обороту, забезпечення платіжного обороту.

Банк проводить активну роботу з розширення сфери діяльності, включаючи валютні операції, операції з цінними паперами, інвестиційну діяльність.

Відомості про емісію

Рішення про випуск акцій 5-ї емісії прийнято загальними зборами акціонерів банку, протокол № 16 від 30.06.97 р.

Мета 5-ї емісії — збільшення статутного фонду банку, що створить можливість зростання обсягів кредитних та інвестиційних вкладень у розвиток економіки України.

Фінансові ресурси, одержані в результаті емісії, буде використано для фінансування економічних, науково-технічних і соціальних програм в пріоритетних галузях економіки України: агропромисловому комплексі, енергетиці, легкій промисловості, а також розвитку ринкової інфраструктури, фінансової системи в Україні.

Запланований обсяг емісії — 3 000 000 грн.

Банк випускає 300 000 простих іменних акцій серії «Д» за № 000001—300000, номінальною вартістю 10 грн. кожна, на загальну суму 3 000 000 грн.

Форма випуску акцій — безпаперова. Розміщення акцій здійснюється шляхом відкритої передплати. Початок передплати — 1 вересня 1997 року, закінчення — 31 грудня 1997 року.

Акціонерам банку надається право першочергового придбання акцій за їх номінальною вартістю. Іншим учасникам акції реалізуються за курсовою вартістю, але не менше, ніж номінальна вартість акції.

Для придбання акцій необхідно після укладення угоди надати правлінню банку документи, встановлені вимогами Національного банку України, а також аудиторський висновок про джерело надходжень коштів для оплати акцій — для юридичних осіб, для фізичних осіб — довідку податкової інспекції про джерело надходжень коштів, спрямованих на оплату акцій, вартість яких перевищує 100 мінімальних заробітних плат, та переказати на рахунок банку не менш як 30% вартості акцій, що їх вони передплатили.

Передплата на акції здійснюється в грошовій формі.

Одна особа не може бути власником більш як 35% акцій банку.

У разі, якщо передплата на акції перевищує запланований обсяг, загальні збори акціонерів чи уповноважений ними орган у встановленому законодавством порядку можуть прийняти чи відхилити зайву передплату.

У разі відхилення надпланової передплати внесені кошти повертаються протягом 30 днів від дня прийняття відповідного рішення.

У разі передплати запланованого обсягу емісії до закінчення передплатного терміну загальні збори акціонерів чи уповноважений ними орган можуть прийняти рішення про дострокове закриття передплати.

Якщо після закінчення передплатного терміну не вдалося покрити передплатою 60% акцій, емісія вважається такою, що не відбулася. Особам, які передплатили акції, повертаються внесені суми не пізніш як через 30 днів.

Акціонери банку мають право одержувати дивіденди, брати участь в управлінні банком, а також користуватися іншими правами, передбаченими чинним законодавством і статутом банку.

Голосування здійснюється за принципом: одна акція — один голос.

Виплата дивідендів здійснюється щорічно, протягом місяця після прийняття рішення про їх виплату за місцезнаходженням банку.

Розмір та порядок виплати дивідендів за акціями визначається загальними зборами акціонерів.

Власники акцій мають право на їх відчуження. Особа, на користь якої відчужено акції, одержує право власності з моменту внесення відповідних змін до реєстру акціонерів банку.

Передплата на акції проводиться в приміщенні Акціонерного комерційного банку «Форум» за адресою: 253100, Київ, бульв. Верховної Ради, 7.

У разі реорганізації банку всі зобов'язання щодо випущених акцій переходять до його правонаступника.

Додаткову інформацію про умови передплати на акції банку, а також про порядок виплати дивідендів та інші права та операції, пов'язані з акціями, можна отримати за телефонами: 552-72-92; 552-00-05.

Дані про розміщення раніше випущених акцій

Перша емісія акцій в кількості три тисячі шістсот простих іменних та чотириста привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 5 (п'ять) гривень кожна, на загальну суму 20 000 (двадцять тисяч) грн. зареєстрована Міністерством фінансів України 9 червня 1994 року за № 229/1/94 та розміщена серед засновників банку. Кошти на момент реєстрації сплачено повністю, акції без зазначення серії, за № 000001—003600 — прості іменні акції, за № 003601—004000 — привілейовані іменні акції.

Друга емісія акцій в кількості тридцять чотири тисячі простих іменних акцій номінальною вартістю 5 (п'ять) гривень кожна, на загальну суму 170 000 (сто сімдесят тисяч) грн. зареєстрована Міністерством фінансів України 18 серпня 1995 року за № 315/1/95 та розміщена серед засновників банку. Кошти за акції на момент реєстрації сплачено повністю, акції серії «Б» за № 000001—034000. На підставі рішення загальних зборів акціонерів було проведено заміну простих і привілейованих акцій першого випуску, що належали акціонерам банку, простими іменними акціями другого випуску серії «Б» у порядку: одна акція першого випуску — на одну акцію другого випуску серії «Б». Акції банку першого випуску були повністю погашені.

Третя емісія акцій в кількості триста шістдесят шість тисяч простих іменних акцій номінальною вартістю 5 (п'ять) гривень кожна на загальну суму 1 830 000 (один мільйон вісімсот тридцять тисяч) грн. зареєстрована Міністерством фінансів України 8 квітня 1996 року за № 194/1/96 та розміщена серед засновників банку. Кошти на момент реєстрації сплачено повністю. Акції серії «В» за № 000001—366000.

Четверта емісія акцій в кількості триста тисяч простих іменних акцій, номінальною вартістю 10 (десять) гривень кожна, на загальну суму 3 000 000 (три мільйони) грн. зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 14 травня 1997 року за № 471/1/97 та розміщена серед засновників банку. Кошти на момент реєстрації сплачено повністю. Акції серії «Г» за № 000001—300000. На підставі рішення загальних зборів акціонерів, у зв'язку з реорганізацією банку із закритого акціонерного товариства у відкрите акціонерне товариство, було проведено заміну простих іменних акцій серії «Б» та серії В» на прості іменні акції серії «Г» у порядку: дві прості іменні акції серії «Б» або серії «В» — на одну просту іменну акцію серії «Г». Акції банку другого випуску серії «Б» та акції банку третього випуску серії «В» були повністю погашені.

Керівні працівники банку не мають у власності акцій банку.

Дії щодо економічного оздоровлення емітента не проводились.

Чинники ризику:

1. Нестабільність законодавства.
2. Погіршення загальної економічної ситуації в Україні.
3. Зміна податкової політики.
4. Інші форс-мажорні обставини.

В. о. голови правління
І. КОЛЕСНИК.

К сведению общественности!

Арендное предприятие «Шахта имени А. Засядько» обратилось в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергии с просьбой о выдаче лицензии на осуществление предпринимательской деятельноси, связанной со снабжением электрической энергии по нерегулируемому тарифу на территории Украины.

Почтовый адрес: 340054, г. Донецк, ул. Засядько.

Телефони (0622) 51-73-85.
Телетайп: 615145 СКЭТ.
Факс: (0622) 58-66-76.

Арбитражным судом Автономной республики Крым (333000, Симферополь, ул. К. Маркса,18) возбуждено дело № 2122-1 о признании банкротом Общества с ограниченной ответственностью «Финансово-инвестиционной компании «Эскорт», юридический адрес: 333017, Симферополь, ул. Первомайская, д.3а, Автономная Республика Крым, расчетный счет 1467732 в Симферопольском филиале АКБ «Интерконтбанка».

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбитражный суд Севастополя (пл. Восставших, 6) возбудил дело № 117/4 о признании банкротом ООО «Юликон» (335000, Севастополь, ул. Ефремова, д. 16, кв. 53; р/счет 1467577 в СФ ОКБ Севастополя).

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 8/173 про визнання банкрутом ТОВ «Юварс» (юридична адреса: м. Київ, бульвар Давидова, буд.10, кв.346), розрахунковий рахунок 1467313 в Залізничному відділенні Промінвестбанку.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 1304-8 о признании банкротом коммерческого объединения «Стройматериалы». Юридический адрес: 334050, Автономная Республика Крым, пгт Красногвардейское, ул. Чкалова, 20, расчетный счет 000468227 в Красногвардейском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324117.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

У номер

● *Київ*

Нація рятує мову

Міжнародний семінар «Ідіш і еврейство», який відкрився в Києві, ставить собі за мету обговорення проблем збереження мови ідіш як найважливішого елемента єврейської культури.

Викладачі, науковці та діячі єврейської культури із 8 країн протягом місяця обговорюватимуть культурологічні, лінгвістичні й практичні питання мови ідіш, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

● *Ужгород*

Маленькому літаку – велике небо

Невдовзі Закарпаття теж зробить свій внесок у вітчизняне літакобудування. На Буштинському заводі «Електроавтоматика» триває підготовка до випуску тримісного легкомоторного літака. Сконструювали цього крилатого «малюка» фахівці Харківського інституту авіації. Літальний апарат зможе прислужитися в багатьох галузях народного господарства України, і передовсім в агропромисловому комплексі, а також стати в пригоді автоінспекторам, медикам, лісівникам і підприємцям.

Перший легкомоторник плановано підняти в небо вже до кінця нинішнього року.

● *Запоріжжя*

Один пишемо – два в думці

Хлібороби Запорізької області перетнули мільйонний рубіж намолоту, повідомив начальник обласного управління сільського господарства та продовольства Василь Веретельник. Враховуючи, що ранні зернові вже скошено на 70 відсотках площ, а обмолочено на 53, тут сподіваються «підняти» ще понад один мільйон тонн збіжжя.

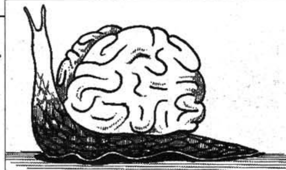
Середня врожайність зернового клину — 29 центнерів з гектара, а озима пшениця «на круг» дає по 31 центнеру.

● *Сімферополь*

Філію університету очолив аспірант

Екс-спікер кримського парламенту, колишній начальник пожежної охорони Криму полковник внутрішньої служби Євген Супрунюк відтепер очолюватиме кримський факультет Університету внутрішніх справ України, який щойно створено на базі Кримської школи міліції. Є. Супрунюк має три вищі освіти, а нещодавно став аспірантом Національної юридичної академії України.

Зернозбиральний марафон: зі швидкістю равлика

Коментар

Найскладніший бар'єр, який доводиться долати аграрникам на біговій доріжці, що веде, за прогнозами, до більшого, ніж торік, короваю, — брак техніки. З 80 тисяч наявних зернозбиральних комбайнів сільгоспвиробник спромігся вивести на лани 53 тисячі. Навантаження на кожний агрегат небуває — 170 гектарів. Але це — середнє. Більшість з латаних-перелатаних кораблів полів мають пройти 200, а то й 300 гектарів. Левова частка колективних підприємств опинилася перед дилемою: що краще — жнивувати з втратами самотужки, у декілька разів перевищуючи оптимальні збиральні терміни, або зазивати «чужаків» з механізованих загонів і віддати за послуги п'ятнадцяту або двадцяту частку вирощеного.

Нині у зернозбиральному марафоні беруть участь усі регіони. Щоправда, перебувають вони на різних відтинках дистанції. Якщо Автономна Республіка Крим, Херсонська, Запорізька області, господарства яких стартували першими, вже перетнули жнивний екватор, то Івано-Франківська з результатом один процент скошених ранніх зернових та зернобобових культур від наявних площ — поки що аутсайдер. Загалом жнивні гонки дещо затяглися: вітчизняному сільгоспвиробникові, якщо узагальнювати, вдалося подолати лише третину шляху, тоді як торік за аналогічний період землероби впорали площ у два з половиною рази більше.

Всупереч передстартовим сподіванням — довести валовий збір зерна всіх категорій до 50 мільйонів тонн — рекорду не буде. Навіть якщо припустити, що всі до кінця витримають темп і подолають дистанцію, у кращому випадку врожай ледь перевалить за 35 мільйонів тонн збіжжя. Відтак, хоча коровай-97 і підросте більш як на десять мільйонів тонн порівняно з торішнім, він буде значно меншим за очікуваний.

Причини — не лише у надмірному комбайновому навантаженні та старезності зернових агрегатів (п'ятнадцятирічні «Дони» та «Ниви» залишають на ланах до 25 відсотків збіжжя). Як кажуть у таких випадках, біг важкий, а з бар'єрами й поготів. На жнивній доріжці надто часто дощить. Навряд чи можна відшукати область, яка не втратила б через погодні катаклізми. У Волинській та Вінницькій областях тривалі опади знищили зернові на десяти тисячах гектарів, у Дніпропетровській повністю вимокли посіви на 3,5 тисячі, частково — на 35 тисячах, кримські аграрники нічого не зберуть з 7,5 тисячі гектарів. У племзаводі «Більшовик» Ясинуватського району, що на Донеччині, полягло під градом майже тисяча гектарів хлібних посівів. Втім, на втрати впливають і суб'єктивні чинники — не всі господарники своєчасно розпочали жнивну кампанію, а на сонячному півострові вимикають електроенергію на токах, караючи таким чином боржників.

Звісно, перелік перешкод можна було б продовжити. Та дистанція, як відомо, не краще місце для нарікань. Тепер, як вважають в уряді, важливо всім дістатися фінішу, не розгубивши дорогою того, що залишилося...

Валерій ДРУЖЕНКО.

Екзамен

Перші кроки «Лану»

Розпочалися випробування вітчизняних зернозбиральних комбайнів, створених олександрійськими машинобудівниками. Полігоном стали пшеничні поля Лікарівського державного кінного заводу № 174, куди своїм ходом з Олександрії прибули два «Лани» і один «Фермер». Поле навмисне вибрали бур'янисте, де прямим комбайнуванням без значних втрат урожаю не взяти. А «Лан», завдяки своєму потужному барабану, вимолочує з колосків все до зернини. Та ще й рухається зі швидкістю 10 кілометрів за годину. Це означає, що за день він упорає до 40 гектарів. Незабаром у поле вийдуть ще два «Лани».

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Врожай-97

Обнадійливі центнери

Сім районів Волині збирають зернові культури. В господарствах Луцького району жнива розпочали всі сільгосппідприємства. По 35—45 центнерів пшениці з гектара намолочують в КСП «Рать», «Колос», «Мрія». Господарства району вже почали продаж хліба державі.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Про домашню корову і колгоспну «козу»

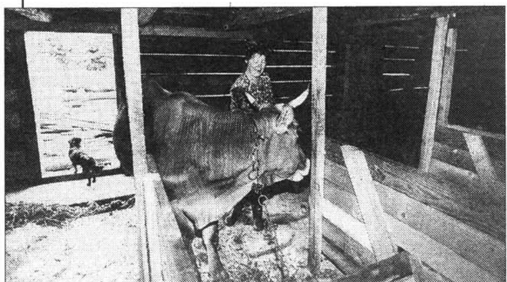
Невеселі думки на тлі дедалі повнішого насичення продовольчого ринку

Тваринництво

ПАРАДОКСАЛЬНА, здавалося б, на перший погляд ситуація: корів, свиней та іншої живності в колективних сільгоспідприємствах, покликаних, як відомо, годувати країну, дедалі меншає, а м'ясних і молочних продуктів на ринках і в магазинах, навпаки, більшає. Що ж до асортименту, то ще десяток років тому наша загіпнотизована «перевагами соціалізму» уява не могла б такого навіть і змалювати.

Дехто стверджує: все це за рахунок імпорту. Що ж, багато магазинів справді постачаються «з-за бугра», зіштовхуючи на мілину вітчизняного виробника. А ринки? Той самий одеський «Привоз», скажімо? Там усе нашенське — від проперченої кров'янки з-під полу (санстанція забороняє відкрито продавати) до копченого балика, від сметани до бринзи. Звідки ж оте все?

Відповідь однозначна: з особистих підсобних господарств селян, де поголів'я худоби останнім часом різко збільшилося. У КСП та інших колективних господарствах Одещини на початок нинішнього року було, скажімо, близько 171 тисячі корів, а на селянських садибах —понад 121 тисячу. Такого співвідношення ще ніколи не спостерігалося. На колгоспних і радгоспних фермах худоби завжди утримували в кілька разів більше, ніж в особистих господарствах. Та річ навіть не у кількості, а, передусім, у продуктивності домашньої худоби.

То, може, хай так і буде? Закон конкуренції: домашня корова витіснила з ринку колгоспну «козу», заповнивши товарну нішу. Настає, отже, кінець нераціональному, неефективному — радіти б. Та радості, однак, немає. У багатьох випадках корова з селянського обійстя не може замінити худобину з колективної ферми. Принаймні, ще тривалий час. І це вже нині дається взнаки. Скажімо, з торгівлі геть зникають порівняно недорогі вітчизняні тверді сири, бо посаджені на «голодний пайок» переробні підприємства (КСП дають молока обмаль, а приватник везе його у свіжому чи переробленому вигляді на ринок) випуск тих сирів, по суті, припинили. Натомість на прилавках з'явилися різні там «дерблю», «бебі-шар», «тиландо», ціни на які втроє-вчетверо вищі від цін на такі недавно ще звичні сири вітчизняного виробництва.

Скажете: не біда, проживемо якось без твердих сирів, замінимо їх, коли немає грошей на імпортні делікатеси, домашніми бринзою та м'яким сиром, яких на базарах удосталь. Нехай так. І хай, у такому разі, гинуть вітчизняні переробні підприємства? А куди тоді подітися їхнім працівникам? Поповнити і так уже немалі лави безробітних? Та й взагалі, чи може країна, що має чудові можливості для ведення ефективного землеробства і тваринництва, обійтися без переробної промисловості? Нонсенс! Різні цехи в селах, у господарствах не виручать — то лише тимчасовий вихід, реакція на здирство великих переробних підприємств, що вирішили було поправити свої справи за рахунок селян і жорстоко прорахувалися.

Та сказане — тільки один бік справи. Другий — виживання, вихід з кризи аграрного сектора. Як йому без тваринництва? Де брати, найперше, кошти на свій розвиток, на зарплату, на придбання знарядь праці, засобів виробництва? Більшу половину їх здатне давати саме тваринництво. До того ж, не сезонно, як рослинництво, а регулярно. Або взяти таку «прозаїчну» справу, як угноєння. Без органіки ґрунти наші виснажуються. Цей процес і так відбувається загрозливо швидко. З селянських садиб колективні поля не угноїш. Подібних «гвіздків» можна забивати безліч. А де ж відповіді на запитання?

Ясно, принаймні, одне: і в колективному секторі сільськогосподарського виробництва тваринництво будь-що треба не тільки зберегти, а й, з одного боку, наростити його поголів'я до оптимально обґрунтованих обсягів, з другого, різко підвищити його продуктивність, «велику рогату козу» перетворити на справжню корову, отаку, як у дядька на обійсті. Діло за «малим»: аби й на колективній фермі — як у себе вдома. Не варто ігнорувати при цьому і рекомендації науковців-аграрників. На Одещині роблять перші кроки до того, скажімо, щоб розумно розмістити худобу по зонах: ближче до великих міст — високопродуктивне молочне стадо, у «глибинці» — м'ясне. Й перші паростки взаємовигідного співробітництва селян та переробників шляхом створення спільних підприємств і компаній тут з'явилися — слід тільки активніше їх підтримувати й поширювати. А ще селяни з надією дивляться на Верховну Раду: її Комітет з агропромислового комплексу, земельних ресурсів і соціального розвитку села розробив і подав на розгляд проект закону України про створення Фонду державної підтримки виробників продукції тваринництва. Дуже доречним було б, як вважають на місцях, його оперативне прийняття! Адже навіть у найрозвиненіших країнах влада, не зайве нагадати, всіляко опікає те, хто народ годує.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 246242.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311140.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.